

jo mere almindelig Tilladelsen bliver til at drive Natjagt, des lettere Vilkaar giver man Krybskytterne; og er der noget, man skulde drage Omsorg for at hemme og hindre gennem en Jagtlov, saa vidt det overhovedet er muligt, saa er det denne ulovlige Jagt.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. J. P. Jensen, siger, at den gældende Jagtlov er reaktionær. Det er meget muligt, at Loven, set med det ærede Medlems Øjne, er reaktionær, men efter hvad jeg her har paavist, maa man i alt Fald kunne sige, at ud fra Vildtets Synspunkt kan den ikke betragtes som reaktionær. For Vildtet er det efter min Opfattelse et Livsspørgsmaal, at man ikke ombytter den bestaaende Jagtlov med det Lovforslag, der her foreligger, medmindre det da bliver ændret paa væsentlige Punkter. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at de smaa Brug i Nærheden af Skovene bliver ruineret, naar Brugene ikke har Jagtret. Ja, de paagældende Brugere gør jo gældende, at de ikke vil være i Stand til at undgaa at blive ruineret, medmindre de faar Lov til at jage mere end en Time efter Solnedgang og en Time før Solopgang. Men Forholdene for disse Brugere og for Folk i al Almindelighed er saa forskellige, at det vilde være meget forstandigere i Stedet for at udvide Retten til Natjagt i al Almindelighed, som dette Lovforslag gør, at træffe Bestemmelser, der værnede disse Brugeres Interesser. Jeg indrømmer, der bør ogsaa ydes dem Retfærdighed, men det vil bedst kunne gøres gennem Dispensationsbestemmelser. Men for en hel Del af disse Menneskers Vedkommende, som bor paa saadanne Steder, er der, for saa vidt det er Forpagtere, Fæstere eller Lejere, netop ved Kontraheringen om deres Brugsret ved Afgiftens Størrelse taget et meget betydeligt Hensyn til, at de er udsat for at komme til at lide i alt Fald nogen Skade paa deres Afgrøder. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at han tvivlede om, at Jagtkortene havde været til nogen som helst Gavn. Jeg for min Del tror nu, at de i betydeligt Omfang har skaanet Vildtet.

Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard skal jeg kun gøre en eneste Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at Personer mellem 15 og 18 Aar bør fremtidig, ligesom det er Tilfældet efter den gældende Jagtlov, kun kunne erholde Jagtret paa Værgens Ansvar. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem heri. Den højtærede Minister har, naar han fuldkommen fjernede Jagtkortene og paa denne Maade enhver Kontrol, ikke kunnet

opretholde en Bestemmelse om, at saadanne unge Mennesker kun har Lov til at skyde, naar de har en Erklæring fra Værgen om, at det er paa hans Ansvar. Men saa kunde man have overvejet, om man ikke kunde forhøje Aldersgrænsen noget, selv om det maaske ikke blev helt op til 18 Aar — skønt i og for sig var der nu ingen Ulykke i det, de unge Mennesker kan tidsnok komme til at rende rundt med Skydevaaben; i hvert Fald var en Forhøjelse af Aldersgrænsen en Udvej, hvis det andet ikke passer ind i det System, som Ministeren har foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at Afskaffelsen af Jagtkortene var et mægtigt Tilbageskridt, og det fremgaar af, hvad jeg her har sagt, at jeg sympatiserer med, at der bør have Kontrol. Navnlig er der Grund til Kontrol for deres Vedkommende, som driver Jagt paa lejet Grund — om det saa skal være gennem et lignende System som det, vi hidtil har haft, kan der jo forhandles om.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Ulrich, at de 2 Kr. kan vi godt give Afkald paa, mod at der tegnes Ansvarsforsikring, og jeg maa forstaa det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at det er hans Mening, at de, der i det hele taget vil have Ret til at drive Jagt, skal tegne Ansvarsforsikring for den Skade, de kan forvolde. Dette vil jeg for mit Vedkommende ubetinget gaa med til. Imidlertid kan jeg ikke undlade at pege paa, at der nu i adskillige Aar har været tegnet Ansvarsforsikringer i vort Land paa mange forskellige Omraader, men det viser sig ofte, at de slet ikke dækker for det, som man har regnet med. Sidste Sommer skete der i mit Nabosogn det, at en meget flittig og stræbsom Mand i 54 Aars Alderen, en Husmand, der sad med et Hus paa 5—6 Tdr. Land og drev det fortrinligt, paa offentlig Vej blev stanget ihjel af Nabovens Tyr, der var kommet ud, og efter at jeg har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med det Bindsel, som Tyren skulde have været bundet med, kan jeg sige som fuldkommen sikkert, at Tyren ikke har revet sig løs, da det var en svær, bred Læderrem, som var hel og var spændt op, efter at Tyren var kommet ud — det kan den jo ikke selv have besørget. Det skyldtes Sløsethed hos den paagældende Gaardmand, at hans Tyr ikke var bundet, og det skyldtes Sløsethed hos hans Personale, at Staldøren ikke var forsvarlig lukket, saa at Tyren kom ud og foraarsagede denne Husmands Død. Gaardmanden havde ansvarsforsikret, men det er ikke muligt for den Enke, der sidder tilbage og har mistet sin Forsørger, at opnaa Er-